

7.0 *Gæðæfirlit við slátrun.*

Framleiðandi skal skila skrá með númerum allra slátursvína við afhendingu þeirra í sláturhús. Hafna skal gripum sem ekki eru auðkenndir eða ranglega skráðir. Þeim skal slátra sér og fá þeir ekki viðurkenningu samkvæmt reglugerð þessari. Hver skrokkur skal auðkenndur allt frá slátrun til hlutunar þannig að rekjanleiki sé ætíð tryggður.

8.0 *Viðurkenning – vörumerking.*

Framleiðsla svínabús, sem uppfyllir skilyrði reglugerðarinnar og viðauka þessa, er heimilt að merkja sem vistvæna landbúnaðarafurð. Auk kjöts er heimilt að nota vörumerkið fyrir aðrar svínaafurðir búsin.

9.0 *Förgun svínaskíts.*

Um meðferð úrgangs frá viðurkenndum svínabúum samkvæmt viðauka þessum fer eftir gildandi reglum í hverju sveitarfélagi um heilbrigðishætti, mengunarvarnir o.fl. Auk þess er skylt að nýta allan svínaskít frá búinu til áburðar eða uppgræðslu.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum með síðari breytingum og lögum nr. 46/1991, um búfjárhald, forðagæslu o.fl. með síðari breytingum og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytinu, 3. janúar 2000.

Guðni Ágústsson.

Ingibjörg Ólöf Vilhjálmsdóttir.

AUGLÝSING

ríkisskattstjóra nr. 3/2000 um skattmat tekjuárið 1999 (framfallsárið 2000).

Með vísan til 2. tl. 74. gr., A-liðs 30. gr. og 116. gr. 1. nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með áorðnum breytingum, hefur ríkisskattstjóri gefið út svofelldar reglur um mat á búpeningi til eignar í árslok 1999, á hlunnindum og öðrum tekjum og frádrætti á tekjuárinu 1999 (framfallsárinu 2000), sem meta þarf til verðs samkvæmt greindum lögum:

1.0.0. Búfé til eignar í árslok 1999 (framfallsár 2000):

	kr.
Mjólkurkýr	70.000
Holdakýr	45.000
Kvígur, 1 1/2 árs og eldri	47.000
Geldneyti og naut	45.000
Kálfar, yngri en 1/2 árs	8.000
Ær og sauðir	6.000
Hrútar	9.000
Gemlingar	5.000
Hestar á 14. vetri og eldri	14.000
Hryssur á 14. vetri og eldri	14.000
Hestar á 5.-13. vetri	28.000
Hryssur á 5.-13. vetri	25.000

* Reiðhross I (á 5.–13. vetri)	100.000
* Reiðhross II (á 5.–13. vetri)	50.000
Kynbótahestur á 5.–13. vetri	200.000
Tryppi á 2.-4. vetri	9.500
Fölöld	6.500
Hænsni, eldri en 6 mánaða	570
Hænsni, yngri en 6 mánaða	290
Endur	780
Gæsir	1.100
Kalkúnar	1.600
Geitur	5.000
Kiðlingar	3.700
Gyltur	11.000
Geltir	17.000
Grísir, eldri en 1 mánaðar	3.900
Grísir, yngri en 1 mánaðar	0
Loðkanínur: Karldýr og kvendýr	2.000
Feldkanínur: Karldýr og kvendýr	1.300
Minkar: Karldýr	2.100
Kvendýr	1.600
Hvolpar	0
Refir: Karldýr og kvendýr	2.600
Hvolpar	0

* Með reiðhrossi I er átt við fulltamið hross og því söluhæft sem slíkt, en með reiðhrossi II er átt við önnur reiðhross.

2.0.0. Hlunninda- og teknamat á tekjuárinu 1999 (framtal 2000).

2.1.0. Teknamat af landbúnaði:

Allt sem selt er frá búi skal talið með því verði, sem fyrir það fæst. Ef það er greitt í vörum, vinnu eða þjónustu ber að færa greiðslurnar til peningaverðs og telja til tekna með sama verði og fæst fyrir tilsvarendi vörur, vinnu eða þjónustu, sem seldar eru á hverjum stað og tíma.

Verðuppbætur á búsafurðir teljast til tekna þegar þær eru greiddar eða færðar framleiðanda til tekna í reikning hans.

Heimanotaðar búsafurðir (búfjárafurðir, garðávextir, gróðurhúsaafurðir, hlunninda-afrakstur), svo og heimilisiðnað, skal telja til tekna með sama verði og fæst fyrir tilsvarendi afurðir sem seldar eru á hverjum stað og tíma. Verði ekki við markaðsverð miðað, t.d. í þeim hreppum þar sem mjólkursala er lítil eða engin, skal skattstjóri meta verðmæti þeirra til tekna með hliðsjón af notagildi. Sé söluverð frá framleiðanda hærra en útsöluverð til neytenda vegna niðurgreiðslu á afurðaverði skulu þó þær heimanotuðu afurðir sem svo er ástatt um taldar til tekna á útsöluverði til neytenda. Mjólk sem notuð er til búfjárfóðurs skal þó telja til tekna með hliðsjón af verði á fóðurbæti miðað við fóðureiningar.

Þar sem mjólkurskýrslur eru ekki haldnar skal áætla heimanotað mjólkurmagn.

Matsverð heimanotaðs kjöts af sauðfé sem telja skal til tekna er ákvarðað með hliðsjón af heildsöluverði þessara afurða.

Með hliðsjón af ofangreindum reglum hefur matsverð á eftirtöldum búsafurðum til heimanotkunar verið ákveðið þannig:

2.1.1. *Afurðir og uppskera:*(Verð án virðisaukaskatts.)

	kr.
Mjólk þar sem mjólkursala fer fram	57,90 pr. ltr.
Mjólk þar sem engin mjólkursala fer fram, miðað við 350 l. neyslu á mann	57,90 pr. ltr.
Mjólk til búfjárfóðurs	17,00 pr. ltr.
Hænuegg (önnur egg hlutfallslega)	228,00 pr. kg
Sauðfjárslátur	223,00 pr. stk.
Kartöflur til manneldis	6.594,00 pr. 100 kg
Rófur til manneldis	12.205,00 pr. 100 kg
Kartöflur og rófur til skepnufóðurs	640,00 pr. 100 kg

2.1.2. *Búfé til frálags (slátur meðtalið):* (Verð án virðisaukaskatts.)

	kr.
Dilkar	5.700
Dilkar (lakara kjöt)	4.500
Veturgamalt og sauðir	6.700
Geldar ær	5.000
Mylkar ær og hrútar	2.500
Naut I. og II. fl.	64.000
Kýr I. og II. fl.	43.000
Kýr III. og IV. fl.	29.000
Eldri kálfar og ungneyti metist hlutfallslega miðað við naut.	
Ungkálfar	3.200
Fölöld og tryppi I. flokkur	9.600
Fölöld og tryppi II. flokkur	5.700
Hross	8.800
Svín 4-6 mánaða	14.600

2.1.3. *Veiði og hlunnindi:* (Verð án virðisaukaskatts.)

	kr. pr. kg
Lax	350
Silungur	280
Æðardúnn	32.000

2.1.4. *Kindafóður:*

Metast 50% af fullu eignarmati sauðfjár.

2.2.0. *Hlunnindamöt til tekna:*2.2.1. *Fatnaður:*

Einkennisfatnaður sem launagreiðandi lætur launþega í té án endurgjalds skal metinn honum til tekna sem hér segir:

	kr.
Einkennisföt	15.000
Einkennisfrakki	11.000

Fatnað sem ekki telst einkennisfatnaður skal telja á kostnaðarverði. Sama á við um aukafatnað með einkennisfatnaði sem ekki nær framangreindu kostnaðarmati og telst ekki vera hluti heils einkennisfatnaðar. Á þetta t.d. við um aukabuxur eða aukapils. Ef augljóst er að kostnaðarverð hins eiginlega einkennisfatnaðar nær ekki umræddu mati, þá skal miða við kostnaðarverðið.

Með einkennisfrakka er einnig átt við einkenskápur, einkennisúlpur og aðrar einkennisyfirhafnir sem ná framangreindu matsverði og eru notaðar tilfallandi með einkennisfatnaðinum. Ef augljóst er að slíkar aukaeinkennisflukur ná ekki matsverði einkennisfrakka þá skal miða við kostnaðarverð á viðkomandi einkennisflík.

Eigi skal reikna launamanni til tekna nauðsynlegan hlífðarfatnað sem launagreiðandi afhendir honum til afnota við störf í þágu launagreiðandans.

2.2.2. *Bifreiðahlunnindi.*

Endurgjaldslaus afnot launamanns af fólksbifreið, þ.m.t. skutbifreið (station) og jeppabifreið, eða öðrum bifreiðum sem hægt er að hafa sambærileg not af, svo sem sendibifreiðum, sem launagreiðandi hans lætur honum í té til fullra umráða, skulu metin launamanni til tekna. Teknamatið skal miðað við afnot í heilt ár og höfð hliðsjón af verði og aldri bifreiðarinnar og skal miðað við verð á síðustu árgærd eins og það var 31. desember 1998.

Af bifreið sem tekin var í notkun á árunum 1997, 1998, eða 1999, skal meta hlunnindi til tekna sem 20% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Af eldri bifreið skal meta hlunnindi til tekna sem 15% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Eigi skiptir máli í þessu sambandi hver upphaflegur eigandi bifreiðarinnar var. Bifreið sem flutt var inn notuð telst hafa verið tekin til notkunar á því ári sem hún var framleidd.

Kostnaðarverð bifreiðar er í þessu sambandi skilgreint sem staðgreiðsluverð samkvæmt verðlista á sams konar bifreið nýrri frá bifreiðaumboði af síðustu árgærd, að meðtöldum kostnaði vegna hvers konar auka- eða sérútbúnaðar. Sé eigi unnt að ákveða matsverð með þessum hætti vegna þess að síðasta árgærd er eigi til sölu og eigi unnt að fá upplýsingar um verð á henni skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum. Einnig skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum ef sú bifreið sem meta þarf er eigi lengur á markaði.

Hafi launamaður greitt hluta af verði bifreiðar skal lækka hlunnindamat miðað við heilt ár sem svarar til árlegrar meðalafskriftar bifreiðar þegar hún hefur verið lækkuð í réttu hlutfalli við eignarhluta launamanns í bifreiðinni. Árleg meðalafskrift reiknast kr. 164.399. Hafi launamaður t.d. greitt 30% af kostnaðarverði bifreiðar, eins og það er skilgreint hér að framan, lækkar því hlunnindamat um kr. 49.320, miðað við heilt ár, eða um kr. 4.110 á mánuði.

Mánaðarleg hlunnindi teljast 1/12 af hlunnindum eins og að framan er greint. Hafi launamaður aðeins haft afnot af bifreið hluta af mánuði skulu bifreiðahlunnindi hans metin í réttu hlutfalli við þann dagafjölda í mánuðinum sem hann hafði afnot af viðkomandi bifreið. Sömu aðferð skal beitt við mat á hlunnindum ef skipt var um bifreið þannig að launþegi hafði afnot af fleiri en einni bifreið í sama mánuði.

Afnot takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda. Séu endurgjaldslaus afnot launamanns takmörkuð á þann hátt að hann greiði launagreiðanda sínum fyrir ekna kílómetra umfram umsamið hámark skal reikna honum full mánaðarleg hlunnindi til tekna uns umsömdu hámarki aksturs er náð. Eftir þau tímamörk skal draga greiðslu launamanns frá fjárhæð mánaðarlegra hlunninda og falla þau niður sé greiðsla launamanns jafnhá þeim.

Launamaður tekur þátt í rekstrarkostnaði. Greiði launamaður eldsneytiskostnað (og smurningu) bifreiðar sem hann hefur til fullra umráða frá launagreiðanda sínum skal lækka hlunnindamat um 4 prósentustig, þ.e. í 16% eða 11% eftir aldri bifreiða. Greiði launamaður einnig annan rekstrarkostnað bifreiðar en eldsneytiskostnað má lækka hlunnindamat um fjárhæð þess kostnaðar, enda afhendi launamaður launagreiðanda sínum kvittanir frá þriðja aðila fyrir slíkum kostnaði og fái hann ekki endurgreiddan. Eigi má telja kostnað við eðlilega umhirðu á bifreiðinni, svo sem þvotta og bónun, með í slíkum kostnaði og eigi heldur sektir sem af akstri launþegans hljóttast.

Endurgjald fyrir afnot. Greiði launamaður launagreiðanda sínum endurgjald fyrir afnot af bifreið launagreiðanda, sem lægra er en hlunnindamat samkvæmt þeim reglum sem að framan er lýst, skal mismunurinn teljast launamanni til tekna.

Hlunnindamat vegna takmarkaðra afnota launamanns. Hafi launamaður bifreið frá launagreiðanda sínum sem honum er heimilt að nota utan vinnutíma að takmörkuðu leyti skal meta slík takmörkuð afnot til hlunninda launamanns. Takmörkuð afnot eru eingöngu akstur milli heimilis og vinnustaðar og tilfallandi einstök afnot. Sé um frekari afnot að ræða telst launamaður hafa full umráð bifreiðar eins og greint er frá hér að framan. Gögn um takmörkuð afnot skulu greinilega færð og vera aðgengileg skattyfirvöldum hvort sem er í bókhaldi launagreiðanda eða hjá launamanni. Takmörkuð afnot skal telja launamanni til hlunninda á gildandi kílómetragjaldi á hverjum tíma, sbr. eftirfarandi:

	kr. pr. km
Frá 1. janúar til loka febrúar	36,45
Frá 1. mars til loka maí	38,20
Frá 1. júní til loka september	39,25
Frá 1. október til loka desember	41,65

2.2.3. *Fæðishlunnindi. Fæðispeningar.*

Fæði, sem launagreiðandi lætur launamanni í té endurgjaldslaus, skal metið honum til tekna sem hér segir:

	kr. á dag
Fyrir fullt fæði, fullorðins	851
Fyrir hálfu fæði fullorðins	426
Fyrir fullt fæði barns, yngri en 12 ára	683
Fyrir fæði að hluta (ein máltíð)	340

Láti launagreiðandi launamanni í té fæði á lægra verði en skattmat ríkisskattstjóra segir til um skal telja mismuninn tekjur launamanns. Fjárhæð fæðisstyrks (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans, svo og fjárhæð fæðisstyrkja (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans vegna fjölskyldu launamannsins, ber að telja til tekna á sama hátt. Sérhver önnur fæðishlunnindi, sem látin eru launamanni og fjölskyldu hans í té endurgjaldslaus, ber að telja til tekna á kostnaðarverði.

2.2.4. *Húsnæðishlunnindi.*

Endurgjaldslaus afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi lætur launamanni sínum í té, skulu metin launamanni til tekna sem hér segir:

Fyrir ársafnot reiknast 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar. Fjárhæð þessi skiptist hlutfallslega á notkunartímabil miðað við tímalengd þeirra. Hafi launamaður afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi hans lætur honum í té gegn endurgjaldi sem er lægra heldur en 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar, skal meta launþega mismuninn til tekna eftir því sem hlutfall notkunartímabils segir til um. Sá hluti orkukostnaðar launamanns sem launagreiðandi hans greiðir skal teljast að fullu til tekna. Endurgjaldslaus afnot launamanns á orku (rafmagni og hita) skulu teljast til tekna á kostnaðarverði. Húsaleigustyrkur, sem launagreiðandi greiðir launamanni sínum, telst að fullu til tekna.

Fylgi starfi launþega kvöð um búsetu í húsnæði, sem vinnuveitandi lætur honum í té, er skattstjóra heimilt að lækka mat húsnæðishlunninda við álagningu opinberra gjalda á næsta ári eftir staðgreiðsluár, svo sem verið hefur ef launþegi telst ekki nýta húsnæðið að fullu. Íbúðarhúsnæði, allt að 150 m², telst fullnýtt séu íbúar húsnæðisins 6 manns eða færri. Hver íbúi umfram 6 telst nota 5 m² húsnæði. Til íbúðarhúsnæðis

Í þessu sambandi telst eigi húsnæði allt að 15 m², sem vinnuveitandi hefur samþykkt að launþegi noti sem skrifstofu- eða starfshúsnæði í þágu ríkisins.

Eigi skal meta launamanni til hlunninda afnot af húsnæði í verbúðum eða vinnubúðum þar sem launamaður dvelur um takmarkaðan tíma í þjónustu launagreiðanda.

3.0.0. Möt til frádráttar:

3.1.0. Frádráttarbær kostnaður vegna ökutækjastyrks.

Frá ökutækjastyrkjum, sem launþegi hefur fært til tekna, skal leyfa sem frádrátt sannanlegan kostnað vegna öflunar þessara tekna.

3.1.1. Sönnun akstursþarfar.

Krafa um frádrátt kostnaðar á móti greiddum ökutækjastyrk á árinu 1999 þarf að byggja á því að færð hafi verið akstursdagbók eða akstursskýrsla þar sem skráð er hver ferð, dagsetning, ekin vegalengd, aksturserindi, kílómetragjald greitt launamanni, nafn og kennitala launamanns og einkennisnúmer viðkomandi ökutækis, sbr. reglugerð nr. 490 frá 28. desember 1992. Skal færa þessi gögn reglulega og skulu þau vera aðgengileg skattfyrvöldum þegar þau óska þess.

Því aðeins telst ökutækjakostnaður sannaður að fullnægt sé neðangreindum skilyrðum:

1. Að fram sé lögð á þar til gerðu eyðublaði (ökutækjastyrkur og ökutækjarekstur RSK 3.04), eða á annan jafn fullnægjandi hátt, nákvæm sundurliðun á heildarrekstrarkostnaði ökutækisins, þ.m.t. árleg afskrift bifreiðar sem reiknast kr. 228.841. Árleg afskrift annarra ökutækja en bifreiða reiknast 10% af kaupverði (stofnverði). Afskrift ökutækis sem notað er hluta úr ári reiknast hlutfallslega.
2. Að fram sé lögð á sama eyðublaði og um ræðir í 1, eða á annan jafn fullnægjandi hátt, greinargerð um heildarnotkun ökutækisins á árinu, þannig sundurliðuð:
 - a. Akstur til og frá vinnu, en hann telst allur vera í eigin þágu.
 - b. Annar akstur í eigin þágu.
 - c. Akstur í þágu launagreiðanda.

Til frádráttar skal leyfa þann hluta af heildarrekstrarkostnaði bifreiðarinnar sem svarar til afnota hennar í þágu launagreiðanda, þó að hámarki þá fjárhæð sem kemur út með því að margfalda með kr. 38,89 þá kílómetratölu sem ákvörðuð hefur verið sem akstur í þágu launagreiðanda. Aldrei leyfist þó hærri fjárhæð til frádráttar en talin er til tekna sem ökutækjastyrkur.

Hafi launþegi fengið greiðslu fyrir afnot af eigin bifreið í þágu launagreiðanda síns á árinu 1999, þannig að um hafi verið að ræða endurgreiðslu á kostnaði við rekstur hennar, og sá akstur verið 2000 km eða minni, er fallið frá kröfu um sannanlegan ökutækjakostnað. Þetta er bundið þeim skilyrðum að launþegi hafi fært akstursdagbók eða akstursskýrslu þar sem skráð hefur verið hver ferð, ekin vegalengd og aksturserindi og að kílómetragjald hafi verið greitt í samræmi við skattmat ríkisskattstjóra á árinu 1999 fyrir hvern ekinn km. skv. akstursdagbók.

Hafi launþegi fengið greitt svonefnt „sérstakt gjald“ eða „torfærugjald“ á árinu 1999 fyrir akstur (eigin) ökutækis síns má hann hækka fjárhæð frádráttar, kr. 38,89, fyrir hvern ekinn km. sem hann fékk greiddan skv. „sérstöku gjaldi“ um kr. 5,86 og skv. „torfærugjaldi“ um kr. 17,57, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir því að forsendur fyrir greiðslu sérstaks gjalds og torfærugjalds séu uppfylltar.

Samkvæmt 3. kafla í Skattmati í staðgreiðslu 1999 var kílómetragjald, sem í gildi var frá upphafi árs 1999, sem hér segir:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	36,45
10.001 - 20.000 km	32,60
20.001 - >	28,75

Frá og með *1. mars* til loka maí breyttist matið þannig vegna breytinga á mati ferðakostnaðarnefndar:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	38,20
10.001 - 20.000 km	34,40
20.001 - >	30,55

Frá og með *1. júní* til loka september breyttist matið þannig vegna breytinga á mati ferðakostnaðarnefndar:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	39,25
10.001 - 20.000 km	35,35
20.001 - >	31,40

Frá og með *1. október* til loka desember breyttist matið þannig vegna breytinga á mati ferðakostnaðarnefndar:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	41,65
10.001 - 20.000 km	37,50
20.001 - >	33,30

3.2.0. Frádráttur á móti fengnum dagpeningum.

Frádráttur á móti dagpeningum sem launamaður hefur fengið greidda frá launagreiðanda sínum er heimill enda hafi dagpeningarnir verið greiddir vegna tilfallandi ferða á vegum launagreiðandans utan venjulegs vinnustaðar og ætlaðir til greiðslu á gistingu og fæði innanlands en erlendis á greiðslu á gistingu, fæði, minniháttar risnu, fargjöldum innan þess svæðis sem dvalið er á og fargjöldum frá og að flugvöllum. Frádrátturinn er háður því skilyrði að fyrir liggja í bókhaldi launagreiðanda, sem og hjá launamanni, gögn um tilefni ferðar og fjölda dvalardaga, fjárhæð ferðapeninga eða dagpeninga, svo og nafn og kennitala launamanns.

Að uppfylltum framangreindum skilyrðum er mat ríkisskattstjóra á leyfilegum frádrætti frá greiddum dagpeningum á árinu 1999 sem hér segir:

Frádráttur frá dagpeningum innanlands.

1. janúar - 31. maí	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	7.500
Fyrir gistingu í eina nótt	3.800
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	3.700
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	1.850
1. júní - 30. september	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	9.800
Fyrir gistingu í eina nótt	5.800
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	4.000
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	2.000
1. október - 31. desember	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	8.500
Fyrir gistingu í eina nótt	4.500
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	4.000
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	2.000

Frádráttur frá dagpeningum erlendis. (Ákvarðast í SDR.)**1. janúar - 31. maí**

<i>Almennir dagpeningar:</i>	<i>Gisting</i>	<i>Annað</i>
Bretland	127	88
New York	119	70
Asía	129	102
Annars staðar	94	88

Vegna hjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa:

	<i>Gisting</i>	<i>Annað</i>
Svíþjóð, Bretland og Sviss	81	56
New York	76	45
Asía	83	66
Annars staðar	60	56

1. júní - 31. desember

<i>Almennir dagpeningar:</i>	<i>Gisting</i>	<i>Annað</i>
Bretland	128	90
New York	126	74
Asía, Afríka og Suður-Ameríka	130	105
Annars staðar	95	90

Vegna hjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa:

	<i>Gisting</i>	<i>Annað</i>
Bretland	82	58
New York	81	47
Asía, Afríka og Suður-Ameríka	83	67
Annars staðar	61	58

Sé dvalið skemur en 3 vikur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga. Sé dvalið 3 vikur eða lengur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga fyrstu vikuna en síðan hjálfunar-, náms- eða eftirlitsdagpeninga, sbr. þó næstu málsgrein.

Fari dvöl erlendis vegna hjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa fram úr 3 mánuðum skal frádráttur vegna hjálfunar-, náms- og eftirlitsdagpeninga lækka um fjórðung þann tíma sem dvalið er lengur en 3 mánuði.

Hafi gisting launþega verið greidd samkvæmt reikningi frá þriðja aðila er honum heimilt að draga viðkomandi fjárhæð fyrir „Annað“ frá fengnum dagpeningum eða ferðafé.

Dagpeningar umfram 30 daga.

Hafi launamaður fengið greidda dagpeninga fyrir 30 daga eða fleiri á árinu 1999 skulu viðmiðunarfjárhæðir hér að framan lækka um kr. 851 fyrir hvern dag sem dagpeningagreiðslur fara fram yfir 30 daga samfellt. Gildir það bæði varðandi almenna dagpeninga erlendis, dagpeninga vegna hjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa og dagpeninga innanlands. Samsvarandi fjárhæð vegna dagpeningagreiðslna innanlands fyrir hálfan dag er kr. 426.

3.3.0. Fæðisfrádráttur.**3.3.1. Fæðisfrádráttur hjá launagreiðanda.**

Launagreiðendur sem ekki færa sérreikning yfir fæðiskostnað launþega sinna mega draga frá tekjum sínum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi kr. 440 fyrir hvern heilan fæðisdag sem þeir láta launþegum sínum í té fæði án endurgjalds. Sama gildir um fæði sem launagreiðandi lætur fjölskyldu launþegans í té án endurgjalds.

Reykjavík, 3. janúar 2000.

Indriði H. Þorláksson ríkisskattstjóri.